

Verslag van de bijeenkomst van VBV-leden in Israël op 19 september 2011. Locatie Elah, Tel Aviv.

Als verrassing komen binnen voormalig bestuurslid Louis Rozendaal met partner Betty Braasem om deze bijeenkomst opvrolijken. Voor verder opvrolijking is gezorgd door de bijna traditionele 'kerstkransjes' in pure chocolade en een porseleinen klompje als sleutelhanger.

Verder zijn aanwezig: Rifkah Ensel, Helen Berman, Shlomo Bobbe, Riek Levie, Hans Lindenbaum, Bernd & Betty Struch, Jetty Rosner, Giora Nevo, Micha Kenane, Albert de Vries, Greet Koopman, Nikkie Hakker, Benny Joels, Flory & Eddy Neter.

Flory Neter(FN), voorzitter VBV, opent rond 10.30uur en heet een ieder welkom. Zij meldt dat het VBV weliswaar niet verplicht is om dit te organiseren maar dat zij en haar bestuur het altijd bijzonder plezierig vinden om op deze manier de contacten te onderhouden met leden en introducees.

FN begint met het verslag over de uitspraak van de CRvB. Dit bericht is net binnen gekomen. Het gaat om een zaak aangespannen door een bewoner van kibbutz Tzorah. Het betreft een als onterecht aangemerkte korting op de WUV-uitkering. Het VBV heeft het lid bijgestaan en heeft ook voor de Raad deze zaak verdedigd. Deze zaak werd gewonnen en de CRvB heeft de SVB/PUR opgedragen een nieuw besluit te nemen met in acht nemen van wat werd vermeld in het vonnis.

Gevraagd naar een analyse legt EN ten aanzien van de pleitnotitie uit:

- Men kan SVB/PUR dit niet geheel verwijten want objectief cijfermateriaal ontbrak.
- Die cijfers behoren door het NIK vanuit Israël te worden aangeleverd.
- In dit geval werden alle gegevens door de cliënt opgevraagd en aangedragen.
- De CRvB heeft kunnen concluderen dat SVB/PUR besluiten namen merendeels op basis van aannames.

Verder wordt de vergelijking gemaakt met een flatgebouw in Nederland waar men als eigenaar van een appartement verplicht lid is van een vereniging van eigenaren(VVE). Een lid van de VVE ontvangt echter geen uitkeringen in natura van die VVE. Zo ongeveer kan men een geprivatiseerde kibboets ook zien.

Men is lid van de kibboets en deelt in een gemeenschappelijk eigendom. Dit betekent niet per definitie dat dan in natura iets wordt ontvangen. En dat nu was waar men bij de SVB/PUR van uit ging. Die vermeende uitkeringen in natura (een aanname dus) werden afgetrokken waarbij objectieve gegevens niet of onvoldoende werden betrokken.

FN doet nog verder verslag van de mondelinge behandeling en vertelt dat op de vraag hoe men berekent bij de SVB/PUR het antwoord van de jurist was: "zo doen we dat altijd". De onderbouwing ontbrak dus. Op de website wordt hierover nog geschreven en FN merkt verder op dat als er vergelijkbare kwesties zijn dan dient men dat zelf bij de SVB aan te kaarten. Er gaat geen automatisme uit van een uitspraak van de CRvB.

Ook Albert de Vries en Jetty Rosner geven aan dat hierover wordt gepubliceerd op de website van de Irgun oleh Holland.

Er wordt nog gemeld dat er contact is geweest over deze zaak met Ayala maar deze club wenste zich hier niet mee te bemoeien.

Overgang PUR/SVB

Kijkend naar de Nederlandse situatie zijn er feitelijk geen klachten te melden. Ook de contacten met de werkers zoals van de cliëntenservice zijn uitstekend en de bereidheid om mee te werken en mee te helpen is optimaal te noemen. Dossiers worden uiteraard alleen afgegeven als er een machtiging is. Ook is FN zeer in haar nopjes met de

medewerking bij aanvragen voor de Artikel-2 uitkeringen. Speciaal de naam van André Kuipers dient te worden genoemd.

Adressering door de PUR: een probleem kan ontstaan doordat men in Nederland een andere volgorde van namen hanteert bij gehuwde vrouwen. Jetty Rosner legt uit dat men in NL adresseert op de naam Rosner-Wolf, maar in Israël is dat normaal op Wolf-Rosner en dan begrijpt de post daar niets meer van zo vertelt zij.

Na enig overleg wordt geconcludeerd dat de cliënt aan de PUR moet doorgeven op welke naam de post moet worden geadresseerd en vervolgens blijkt dat ook de correcte postbusnummers moeten worden ingevoerd en vermeld op de enveloppe.

Samengevat:

- Adresseren op postcode en postbusnummer garandeert een correcte en snelle postbezorging maar adresseren met straatnaam en huisnummer loopt vaak mis. Dit geldt voor dorpen en steeds vaker ook voor grotere steden.
- Conclusie: de ontvangers moeten hun correcte en gewenste adressering zelf melden bij SVB/PUR.

Bankzaken

Het probleem van bankkosten blijkt te zijn: kosten (commissie) wordt wel over bijvoorbeeld AOW berekend maar niet over uitkeringen van de oorlogswetten zoals WUV.

Het probleem dat Bernd Struch aankaart is echter anders. De gelden worden kennelijk nadat de SVB de overmaking verzorgd soms op andere of subrekeningen gestort.

Niemand kan helder het probleem uitleggen maar wel duidelijk wordt dat dit in Israël zelf bij de bank moet worden geregeld. Daar bestaan kennelijk formulieren voor, aldus Hans Lindenbaum.

Micha Kenane legt uit dat nadat de Postbank is opgegaan in de ING er forse commissie wordt gevraagd bij het overmaken van de AOW op zijn rekening.

FN vertelt dat betalingen nu wel sneller verlopen.

Verder meldt FN dat inzake de behandeling van cliëntenzaken veelal worden afgehandeld in Nederland.

In het kader van vergoedingen voor medische of paramedische behandelingen stuit men regelmatig op het afwijzen van vergoedingen omdat de PUR eist dat behandelingen dienen te worden uitgevoerd door erkende medici/therapeuten en verder uiteraard dat vergoedingen alleen worden gegeven voor behandeling van problemen die causaal zijn. Over dit stukje wetgeving wordt nog even gediscussieerd maar ook voor Nederland geldt dat de verzekeraar alleen behandelingen door erkende/gediplomeerde artsen/therapeuten vergoedt.

Wezen

FN vertelt over de onderhandelingen en de sfeer waarin deze verliepen. Een en ander heeft uiteindelijk wel tot iets geleid maar de uitkomst was niet wat deze VBV-bestuurders wenselijk en redelijk vonden. De sluitingsdatum was eveneens onredelijk snel. Dit temeer omdat velen excentrisch wonen en pas laat (te laat) te horen kregen wat hier speelde.

Er zijn drie zaken blijven liggen: 1) de individuele casussen, 2) de te late aanvragers en 3) de groep die voor het stichten van de staat onder verantwoordelijkheid van Le Ezraath naar Israël zijn gedirigeerd.

Het plan is om wetenschappelijk onderzoek te laten doen naar met name deze laatste groep. Flory schat dat het een tiental kinderen betreft, Hans Lindenbaum meent dat het er zeker nog twintig moeten zijn.

Verder wordt er gesproken over de miscommunicatie waardoor de aanvragen voor het 'wezengeld' een of twee weken te laat werden ingestuurd. Men vindt dat een sluitingsdatum nog al vreemd overkomt omdat men meent dat een tegemoetkoming als deze vijftig of zestig jaar te laat is.

Jetty Rosner vertelt dat alle benodigde info betreffende de wezen direct op de site en in het blad werd gepubliceerd. Echter niet iedereen is lid of leest de website. Nikkie Hakker heeft wel formulieren ingevuld maar mogelijk betrof dat alleen de enquête. Verder meent hij dat er geen einddatum zou behoren te zijn.

Albert de Vries vindt dat er breed gecommuniceerd moet worden wie er nog in aanmerking zou kunnen komen.

Flory vindt met Albert dat men vanuit humanitair oogpunt flexibel zou moeten zijn. De andere kant van de medaille is dat juist JMW perfect op de hoogte is over hoeveel mensen het gaat en wie dat zijn. De administratie en registratie is digitaal te benaderen waardoor een druk op de knop vaak al voldoende is om de benodigde gegevens boven water te krijgen. Met dit aspect voor ogen is het ontstellend flauw om je zo rigide op te stellen. Albert herhaalt zijn idee over een gezamenlijke actie en blijkt bereid te zijn om daartoe een voorzet geven.

JMW is nog steeds de eigenaar van de archieven. Om inzage te verkrijgen, is het mogelijk om Flory te machtigen.

Velen zijn van mening dat JMW ongevoelig zal zijn voor een aardige brief en diskwalificeert JMW met zijn directie en bestuur. Men verwijst ook naar eigen ervaringen.

FN verwijst naar het boek 'Rekenschap' waarin wordt gesteld "dat niet alles vlekkeloos is verlopen". Dit echter is een conclusie die is gebaseerd op het onderzoek van alleen de eigen verslaggeving van besturen met bijbehorende notulen. Wetenschappelijk gezien zijn dit onzinnige conclusies.

Voorts wordt nog een voorbeeld gegeven van een individuele casus waar men de verantwoordelijkheid afschuift naar een toenmalige zesjarig kind. Er wordt verwezen naar een afrekening die hij heeft gekregen. Daarop staan bedragen t.b.v. zijn opvoeding maar de Nederlandse staat heeft ook bijgedragen. In zijn ogen is er op die manier door Le Ezrath genomen en ook nog eens gekregen.

Er wordt nog gesproken over de vernietiging van de financiële stukken, het aanbod om het hele archief bij het NIOD onder te brengen, het 'gevecht' daarover door toenmalig directeur Hans Blom die voldoende ruimte had, het recht om stukken na zoveel jaren op te ruimen, de start van de onderhandeling VBV-JMW met een aanzienlijk hoger bedrag, wie precies als wees moet worden aangemerkt, enz. enz.

Beth Shalom

Flory vertelt over Beth Shalom en de reden waarom het VBV zich daarin heeft gemengd. Immers, de leden van het VBV zijn potentieel bewoners, een aantal bewoners van BS is VBV-lid, er is in Nederland voor hen die in een joods bejaardenhuis willen geen alternatief en voorts deed niemand in joods Nederland een mond open en liet dit alles gewoon gebeuren. Enige details over deze inmenging worden nog ingevuld met nog enige discussie over de ins en outs en enige vragen worden beantwoord.

Artikel 2

Flory wijst op de mogelijkheid dat een huisbezoek kan worden gevraagd om bij afwijzing door een fout of interpretatiefouten door de CC alsnog rectificatie te bewerkstelligen. Flory verzoekt om door te geven wat de redenen zijn van afwijzing.

Gettofonds

Een vraag leidt tot tekst en uitleg over de invulling van het aanvraagformulier. Ook de leeftijd waarop het aannemelijk is te maken dat er is gewerkt komt redelijk uitgebreid aan bod.

De lastigste vraag is over de tewerkstelling. Als daar wordt ingevuld dat men werd gedwongen dan is daarmee het recht op een uitkering verkeken. Het slavenarbeidsgeld is uitbetaald het betreft nu alleen vrijwillig werk in de periode dat Amsterdam als open getto was aan te merken en dat was tussen september 1941 tot eind september 1943. Flory geeft nog een aantal voorbeelden van wat als werk kan worden gezien en de mogelijkheden voor autorisatie worden aangegeven. Er wordt verteld dat een adres in Amsterdam moet worden opgegeven en dat het onlogisch/onredelijk is om op te geven dat men als baby of zelfs prenataal zou hebben gewerkt. Werk moet aannemelijk worden gemaakt.

Stichting Heart

Initiatief van Nathan Sharansky en onder auspiciën van de Israëliësch overheid. FN kan zich niet voorstellen dat men vanuit Israël nog bezittingen in Nederland kan claimen aangezien dit allemaal is verwerkt. Gevraagd naar België meldt FN dat zij daarover niets weet. Kortom FN ziet geen brood in de Stichting want het blijft vreemd dat de Israëliësch overheid gaat onderhandelen voor Nederlandse of Belgische staatsburgers.

Wel contact gehad met de Stichting voor info en verder nog gevraagd naar de afwikkeling van de Israëliësche banktegoeden. Helaas daar kon men daar geen antwoord op geven. Er zijn namelijk wel degelijk banktegoeden van Nederlanders maar die zijn tot op heden nooit tot uitbetaling gekomen, laat staan dat er een bevredigend antwoord wordt gegeven.

Rondvraag

Shlomo Bobbe vraagt naar stokpaardjes van het VBV waarbij genoemd wordt de 2de generatie en wie dat dan betreffen. In zijn familie is na de oorlog een kind geboren met handicaps als gevolg van de experimenten die de moeder heeft ondergaan in de experimentenbarak. Vanuit de WUV werd daar niets mee of aan gedaan. Het probleem is dat de afwijking niet wordt gezien als causaal maar door artsen als erfelijk wordt beschouwd.

FN noemt de stokpaardjes te weten de antihardheidsclausule voor de tweede generatie, de kinderen uit gemengde huwelijken en de enorme neergang van het inkomen na het overlijden van de partner (put-probleem van Bernd Struch). Enige uitleg wordt nog gegeven over met name de tweede generatie die behoort voor het merendeel tot de alleengaanden en in eenzaamheid verder leeft.

Verder vraagt Shlomo naar de reden waarom Ayala als zusterorganisatie wordt genoemd die de belangen van de WUV-gerechtigden zou moeten behartigen. Hij heeft ervaren dat dit niet of nauwelijks het geval is, reden voor hem –na negatieve ervaringen- om lid te worden van het VBV. Hij spreekt uit dat hij en velen met hem het VBV zien als de vertegenwoordiger die hun belangen behartigt.

Riek Levie heeft aan de wieg van Ayala gestaan, is enige jaren voorzitter geweest maar is het evenmin eens met de houding die Ayala thans inneemt. Zij vindt dat zeer verdrietig. FN ziet Ayala als zusterorganisatie omdat het doel –de belangenbehartiging- hetzelfde is. FN noemt de zaak van de kibboets en het lid waar te veel van het inkomen werd afgetrokken. Dat nu had feitelijk door Ayala moeten worden behandeld en verdedigd. FN wil best zaken in Nederland voor mensen in Israël behandelen maar wel graag volle medewerking en zo mogelijk financiële ondersteuning van Ayala.

Albert de Vries vindt het onterecht om de kwestie Ayala hier op tafel te leggen. Die onvrede –vindt hij- moet rechtstreeks bij Ayala worden aangekaart bijvoorbeeld op een ledenvergadering.

De aanwezigen zijn het niet met Albert de Vries eens en vinden dat die kritiek wel degelijk mag worden geuit; Riek voegt daaraan toe dat zij als lid van Ayala zeker recht van spreken heeft.

Op de vraag van Louis Rozendaal of het een goede zaak is dat zo eenmaal per jaar een bijeenkomst in Israël wordt georganiseerd antwoorden de aanwezige leden unaniem dat zij het daar volstrekt mee eens zijn.

Er wordt nog een voor de CRvB verloren zaak vermeld. Het betrof een behandeling bij een kennelijk niet geregistreerde therapeut. Dat werd niet vergoed en daarin werd de PUR in het gelijk gesteld. De kwaliteiten van deze therapeut waren ontegenzeggelijk goed maar helaas had hij niet de juiste papieren.

FN legt uit dat het hier een formeel standpunt betreft waarbij objectief wordt getoetst aan diploma's en/of registratie binnen een beroepsgroep. Helaas valt daar niets aan te sleutelen en dat kan soms heel triest zijn waarbij de opstelling wel erg rigide overkomt. Desgevraagd blijkt dit niet voor de CRvB te zijn geweest en wellicht is daar nog iets aan te doen. FN adviseert om daarover nog telefonisch contact op te nemen. FN kent meer van dat soort gevallen en zal Wil Groen –voorzitter van de Cliëntenraad- vragen hoe in deze het best te handelen en aan te kaarten. Eerst sonderen dus. Verzoek om Flory thuis te bellen na de 17de september; de telefoonnummers staan in de uitnodigingsmail.

Albert de Vries complimenteert FN met dit soort initiatieven en de uitwerking daarvan. Hij is zeer voor samenwerking –zoals de zaak wezen versus JMW- en dat was mede reden om deze bijeenkomst te bezoeken. AdV is eind november in Nederland en heeft een open lijn met Hans Vuisje. Hij wil dit dan ook voorleggen want waar praat je over. Het gaat uiteindelijk maar om een beperkt aantal mensen.

Jetty R meldt nog dat de declaraties van mensen nu al in Nederland worden beoordeeld en dat het NIK zeker in deze overgangssituatie (Jeruzalem naar Tel Aviv) hier nauwelijks tot geen bemoeienissen meer heeft. Dit betekent dat de declaraties in voor Nederland in begrijpelijke taal dienen te worden ingediend.

De hulpverlener is verplicht om behandeling en/of diagnose in het Engels te vermelden indien daarom wordt gevraagd.

FN vertelt verder nog dat het VBV ook als partij betrokken is geweest bij het kort geding tegen voetbalvereniging ADO, een proces dat werd gewonnen; dit om aan te geven dat het VBV nog iets meer betekent dan alleen belangenbehartiging voor WUV-gerechtigden. Eddy N. zegt dat hij het bijzonder vindt hoe zeer de aanwezigen betrokken blijken te zijn met dat wat in zich Nederland afspeelt. Om te voorkomen dat men berichtgeving mist, verzoekt hij een ieder die geïnteresseerd is, het emailadres via info@vbvinfo.nl door te geven zodat men op de hoogte wordt gehouden van iedere nieuwe publicatie op de website van het VBV.

FN sluit rond 12.45 uur onder dankzegging aan allen en vertelt nog dat zij het altijd als een bijzonder leuke, plezierige en warme bijeenkomst beschouwt waarvoor zij graag alle moeite om dit te continueren. Zij vindt het geweldig om een ieder weer terug te zien.

Verslag Eddy Neter